

Çanakkale'nin Ölmez Hâtıralarından

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 18 Mayıs 2024 05:53 -

2010-03-13

Ahmed Nedim

"Allah Allah, bu, bu ne yüksek bir îmandır yâ Rabbi!

Bir Müslüman ne büyük bir kahramandır yâ Rabbi!"

NAMAZ

İngiliz'in, vakit vakit gemilerden, siperden...

Yine bolca gülle, bomba savurduğu bir gündü.

Hızlı hızlı geçiyordum, tehlikeli bir yerden

Birden bire gözlerime büyük bir şey göründü.

Çanakkale'nin Ölmez Hâtıralarından

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 18 Mayıs 2024 05:53 -

Böyle büyük görünen şey küçücük bir insandı

Fakat bana çok dokundu, ayaklarım bağlandı.

Ateşlerin yaladığı bu düzlükten geçenler

Güllelerin cehennemlik yağmurundan kaçarken..

Yolun biraz kenarında, tek başına bir nefer,

Pervasızca bombalardan, ateşlerden, her şeyden..

Kendisine, süngüsünden bir mihrapcık kurmuştu,

Sonra onun karşısında namazına durmuştu.

Ne havada ılık çalan.. Ve düştüğü yerlere

Kızgın çelik dahmelerle ölüm saçan güller...

Çanakkale'nin Ölmez Hâtıralarından

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 18 Mayıs 2024 05:53 -

Ne, semada ifrit gibi, vızıldayan tayyâre...

Ne dünyalık bir düşünce, ne bir korku, ne bir keder

Onun demir yüreğini oynatmaktan âcizdi,

Sanki toplar, şarapneller tehlikesiz, sessizdi!

Potinleri yanındaydı... Onun büyük saygısı,

Kunduralı ibadeti görmüyordu muvâfık.

Böyle bir yüreğin bütün işi, kaygısı,

Elbet Hakk'ın rızâsına olmalıydı mutâbık

Kuru toprak üzerinde, kundurasız kılınan

Bu namazın pek uygun bir kubbesiydi âsmân!

Çanakkale'nin Ölmez Hâtıralarından

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 18 Mayıs 2024 05:53 -

Bir çam, onun gölgesinde yapmış idi seccade.

Sanki tekbir alıyordu vakit vakit top sesi...

Gözlerinin sade akı beyaz kalan yüzünde

Parlıyordu o sarsılmaz imanın gölgesi

Bir Müslüman nasıl olur bu levhadan anladım,

Hürmetlerle –yavaş yavaş- sokuldum beş on adım

Başındaki kabalağın gölgesine gömülen

Süzük gözler, dikilmişti o süngüden mihrâba

Hakkın büyük divânında, eli bağlı dururken

Artık o can kaygısını almıyordu hesaba

Çanakkale'nin Ölmez Hâtıralarından

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 18 Mayıs 2024 05:53 -

Allah Allah, bu, bu ne yüksek bir îmandır yâ Rabbi!

Bir Müslüman ne büyük bir kahramandır yâ Rabbi!

Kahramandır, çünkü toplar etrafında patlarken

Zerre kadar titremedi, namazını bozmadı

Dört yanına ateş saçan türlü türlü âfetten

Sanki onu koruyordu bir meleğin kanadı

Onun böyle tevekkülü bana çok dokundu

Yüreğimi bir şey ezdi... İki gözüm sulandı

Ey medenî İngilizler daha varsa getirin

İnsanları göme göme öldürecek şeyleri:

Çanakkale'nin Ölmez Hâtıralarından

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 18 Mayıs 2024 05:53 -

Getirin de şu cenneti, cehenneme çevirin

Bakın onlar korkutur mu bir Müslüman neferi

Bunu, hala anlamıyor ne (Hamilton) ne Garey

Müslümanı korkutamaz Allah'tan başka şey

Böyle dalgın düşünerek geçerken ben yanından

Sağa sola selam verdi, namazını bitirdi

Sonra, biraz kımıldandı.. ellerini –Yaradan

Tâ gerisine duâ için- gök yüzüne çevirdi.

Şimdi artık Allah'ına döküyordu derdini

Gözlerini kapamıştı, unutmuştu kendini

Çanakkale'nin Ölmez Hâtıralarından

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 18 Mayıs 2024 05:53 -

Tâ gerisine karşı boynu bükük duran bir nefer

Korku bilmez bir yiğitti.. hürmetle eğildim!

Duâsına mutlak âmin diyorlardı melekler

Kendimi pek fazla gördüm.. usul usul çekildim

Ben giderken kulağıma değdi onun sadâsı..

“Allâhümme salli alâ seyyidinâ” duâsı

Şimdi, hâlâ nerede bir kabalaklı askeri,

Görse gözüm, hatırlarım o kahraman neferi!

Teşrîn-i sÂnî 331 (Kasım 1915)Kaynak: Harb Mecmuası, sayı: 4, s. 56-57